

การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว และการรับรู้ ทศนคติ
ที่มีผลต่อความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย
กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง
“The study of tourism behavior, perception and attitude
that affects to desire for cultural tourism of Thai tourists.

Case study: The riverside Prasae community, Klaeng District, Rayong Province.”

น้ำทิพย์ เลิศวิไล¹

Namtip Lertvilai¹

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้วัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง (2) เพื่อศึกษาการรับรู้และทัศนคติที่มีผลต่อความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแสอำเภอกาหลง จังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 181 คน ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-way ANOVA และ Multiple Regression Analysis ผลการศึกษาพบว่า 1) ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง มีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุด 4.059 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ทัศนคติ มีค่าเฉลี่ยรวม 4.025 อยู่ในระดับมาก พฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยรวม 3.878 อยู่ในระดับมาก และการรับรู้ข้อมูล มีค่าเฉลี่ยรวม 3.582 อยู่ในระดับมาก 2) ข้อมูลทั่วไป จำแนกตามเพศ พบว่า การรับรู้ข้อมูลเพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า การรับรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่จำแนกตามอายุ และอาชีพ พบว่า ไม่มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : พฤติกรรม การรับรู้ ทศนคติ ความต้องการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

¹ นักศึกษาปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัด มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Master of Business Administration degree student Organizing major Ramkhamhaeng University.

Abstract

This research has the following objectives: (1) To study the behavior that affects the desire for cultural tourism of Thai tourists in the riverside Prasae community, Klaeng District, Rayong Province. (2) To study the perceptions and attitudes that affect the desire for cultural tourism of Thai tourists in the riverside Prasae community, Klaeng District, Rayong Province. A sample group of 181 Thai tourists, using statistics on frequency distribution, percentage, average, standard deviation, t-test, One-way ANOVA and Multiple Regression Analysis. The results of the study found that 1) The desire for cultural tourism of Thai tourists in the riverside Prasae community, Klaeng District, Rayong Province, there was the highest total average of 4.059, at a high level. By attitude, with a total average of 4.025, at a high level. By behavior, with a total average of 3.878, at a high level. By information perception, with a total average of 3.582, at a high level. 2) General information classified by gender, it was found that the average information perception of males was higher than females, with statistical significance at the 0.05 level. Classified by educational level, it was found that the attitudes regarding cultural tourism of Thai tourists in the riverside Prasae community, Klaeng District, Rayong Province, the values are significantly different at the 0.05 level. Classified by average monthly income, it was found that the desire for cultural tourism of Thai tourists in the riverside Prasae community, Klaeng District, Rayong Province, the values were significantly different at the 0.05 level. While classified by age and occupation, it was found that it's not statistically significant differences at the 0.05 level.

Keywords: Behavior, Perception, Attitude, Desire, Cultural tourism.

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ปัจจุบันได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยว เพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมและสิ่งใหม่ๆ โดยมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่นี้มากขึ้น โดยเน้นกิจกรรมพื้นที่ชุมชน เช่น ไหว้พระ สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โบราณสถาน ศาสนสถาน ศึกษาประวัติศาสตร์วัฒนธรรมพื้นถิ่น เอกลักษณ์ของวิถีชุมชน และพื้นที่ธรรมชาติ โดยนักท่องเที่ยวนิยมสนใจเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น วัด โบราณสถาน สถานที่ที่มีเรื่องราวประวัติศาสตร์ความเป็นมา ซึ่งเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจทางด้านศาสนา อีกทั้งศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมที่งดงาม ยังพัฒนาจิตใจของคนในชุมชน ซึ่งเป็นแรงดึงดูดสำคัญสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวแบบต่าง ๆ เช่น ท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อาหาร รวมถึงการท่องเที่ยวไทยพื้นฐานความเป็นไทย ทั้งยัง เน้นการพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และวิถีไทยการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของประเทศไทย จึงมีการส่งเสริมให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อดึงดูดกลุ่มคนไทยที่มีศักยภาพสูงให้เดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเรียนรู้สร้างความเข้าใจวัฒนธรรมพื้นถิ่น

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ควรเน้นการทำความเข้าใจวัฒนธรรมและการมีส่วนร่วมในประสบการณ์ทางวัฒนธรรมกับชุมชน และนักท่องเที่ยวสามารถถ่ายทอดพฤติกรรมได้ ทำให้ส่งผลต่อรายได้การท่องเที่ยวในพื้นที่ จะเห็นว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นโอกาสแก่ชุมชนในการเผยแพร่ทรัพยากรวัฒนธรรม เรื่องราวทางความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีคุณค่า สามารถเพิ่มมูลค่าในด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่า เกิดความภาคภูมิใจ และเป็นการปลูกจิตสำนึกในการท่องเที่ยวอีกด้วย

ชุมชนปากน้ำกระแสน ตั้งอยู่ในอำเภอแกลง จังหวัดระยอง เป็นชุมชนที่มีที่ตั้งบริเวณที่แม่น้ำประแสไหลมาบรรจบกันลงสู่ทะเลชาวบ้านมีวิถีชีวิตที่พึ่งพาธรรมชาติ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ ชาวบ้านส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพประมงน้ำเค็ม ประมงน้ำกร่อย และค้าขาย ที่มาของชื่อปากน้ำกระแสน จากหลักฐานที่พบในบันทึกพระราชกรณียกิจการเสด็จพระราชดำเนินชายฝั่งทะเลฝั่งตะวันออกของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงเรียกว่า "ปากน้ำกระแสน" เพราะมีเหตุที่แม่น้ำไหลมาปะทะหรือพบกับกระแสน้ำที่ไหลออกมาจากคลองต่าง ๆ กระแสน้ำจะเปลี่ยนทิศทางอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้อาจจะเป็นสาเหตุที่พระองค์ทรงเห็นว่าเป็นปากน้ำประแส ชุมชน

ปากน้ำประแส ปรากฏในหลักฐานสมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยกรุงธนบุรี และมีความชัดเจนมากขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ จากข้อมูลบันทึกการเดินทางของชนชั้นปกครอง ที่ได้มีการอธิบายถึงสภาพทางสังคมของผู้คนในชุมชน การดำเนินชีวิตของชาวบ้านสามารถแบ่งออกได้ตามลักษณะของการตั้งถิ่นฐานและการใช้ทรัพยากร ในขณะนั้นมีการตั้งที่อยู่อาศัยอยู่บริเวณแม่น้ำอยู่ส่วนน้อย แต่จะเป็นการสร้างที่พักพิงชั่วคราวของชาวเรือ ที่หลบลมหรือเข้ามาซ่อมเรือ ชุมชนส่วนใหญ่จะอยู่ลึกเข้าไปด้านใน จากการที่ชุมชนปากน้ำประแสมีเขตพื้นที่ติดต่อกับเมือง แกลง จึงทำให้มีการติดต่อไปมาสะดวก ประกอบการคมนาคมในสมัยนั้นเป็นกรคมนาคมทางน้ำทางทะเล ซึ่งบริเวณปากน้ำกระแส มีแม่น้ำที่มีความลึกพอที่เรือขนาดกลางจะสามารถลำเลียงสินค้าเข้าออกได้โดยสะดวก ปากน้ำประแสจึงถูกเลือกเป็นศูนย์กลางทางการค้าทางน้ำ ย่านธุรกิจ หรือเมืองท่าขนาดใหญ่เมืองแกลง และยังทำให้มีผู้คนย้ายเข้ามาอยู่อาศัยมากขึ้น เช่น ชาวจีนที่เข้ามาทำการค้าขายในพื้นที่ชุมชนจึงมีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าเดิม ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ทางตอนบนของชุมชนจะประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น การทำนา ชาวบ้านตอนล่างจะประกอบอาชีพประมง ขณะที่ชาวจีนที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการค้า ในส่วนการประกอบการโรงสี โรงเลื่อย จะเป็นของเจ้าขุนมูลนายและข้าราชการปัจจุบันชุมชนปากน้ำประแส ได้ถูกจัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแนวชุมชนเชิงวัฒนธรรมและการอนุรักษ์ ที่มีการนำเสนอเรื่องราวและเสน่ห์วิถีชีวิตชาวเลบริเวณปากน้ำ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มองเห็นได้ในรูปแบบวิถีชีวิตมีทั้งคนไทยพื้นถิ่นและเชื้อสายจีนที่สืบทอดกันมา

งานวิจัยนี้จึงต้องการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว และการรับรู้ ทศนคติ ที่มีผลต่อความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย เพื่อสนับสนุนข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยผลักดันชุมชนให้สามารถสร้างความเข้มแข็งด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีศักยภาพ โดยคนในชุมชนอนุรักษ์ชุมชนย่านเก่านี้ไว้ให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์และภูมิหลัง เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีผลต่อความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง

2.2 เพื่อศึกษาการรับรู้และทัศนคติที่มีผลต่อความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ทราบสภาพทั่วไป บริบทชุมชนด้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง

3.2 ทราบถึงการตระหนักรู้ถึงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง

3.3 ได้ทราบแนวทางและข้อเสนอแนะการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง

3.4 ทราบถึงปัญหา อุปสรรค ของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง และนำผลของการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

3.5 ทราบถึงประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และสามารถนำมาเป็นแนวทางเพื่อศึกษาการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เพื่อจัดการให้เกิดความน่าสนใจ นำมาซึ่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์และเพิ่มคุณค่าของชุมชนอย่างยั่งยืน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้ 1) ศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร ศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวคิดเพื่อสร้างแบบสอบถาม 2) ศึกษาข้อมูลแบบสอบถามฉบับร่าง ที่ได้รับการปรับปรุงถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ในการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และเพื่อตรวจสอบความถูกต้องพบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่านมีค่าเท่ากับ 0.907 จากนั้นนำข้อแบบสอบถาม ที่ได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว จำนวน 30 ชุด โดยทดสอบกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด .949 3) นำแบบสอบถามไปสอบถามกับนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 300 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มเท่ากับ 181 คน (โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro

Yamane) และวิเคราะห์เปรียบเทียบพนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประการณทำงาน โดยใช้ Independent simple T-test ตามตัวแปร และใช้ One-way ANOVA และวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงาน และการรับรู้ ทัศนคติ มีผลต่อความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง โดยสถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และสำหรับศึกษา การรับรู้ ทัศนคติ และ พฤติกรรม อธิบายความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง

5. ผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไปที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 เพศชายและเพศหญิงจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศชายและเพศหญิงจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศชายและเพศหญิงจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน

ตารางค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติการทดสอบของการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง จำแนกตามเพศ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของ นักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่า ริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง	ชาย		หญิง	
	Mean	SD	Mean	SD
การรับรู้ข้อมูล	3.742	0.629	3.446	0.910
ทัศนคติ	4.024	0.592	4.026	0.741
พฤติกรรม	3.872	0.545	3.883	0.598
ความต้องการ	4.018	0.583	4.093	0.711

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง จำแนกตามเพศ พบว่า การรับรู้ข้อมูลเพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย แต่ไม่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติการทดสอบของการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง จำแนกตามอายุ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของ นักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่า ริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง	ค่าสถิติ
การรับรู้ข้อมูล	F = 1.388 P-value = 0.240
ทัศนคติ	F = 1.010 P-value = 0.403
พฤติกรรม	F = 1.665 P-value = 0.160
ความต้องการ	F = 1.652 P-value = 0.163

จากตารางที่ 4.11 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง จำแนกตามอายุ พบว่า ไม่มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทักษะคิด พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติการทดสอบของการรับรู้ข้อมูล ทักษะคิด พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง จำแนกตามระดับการศึกษา

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง	ค่าสถิติ
การรับรู้ข้อมูล	F = 0.788 P-value = 0.456
ทักษะคิด	F = 4.529 P-value = 0.012*
พฤติกรรม	F = 0.481 P-value = 0.619
ความต้องการ	F = 1.453 P-value = 0.237

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข้อมูล ทักษะคิด พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำ

ประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ทักษะคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเกำริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อมีการปฏิเสธสมมติฐานหลัก จึงต้องมีการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ว่ามีคู่ใดบ้างที่มีค่าแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 อาชีพที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทักษะคต พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเกำริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทักษะคต พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเกำริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยองที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทักษะคต พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเกำริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติการทดสอบของการรับรู้ข้อมูล ทักษะคต พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเกำริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง จำแนกตามอาชีพ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเกำริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง	ค่าสถิติ
การรับรู้ข้อมูล	F = 1.354
	P-value = 0.228

ทัศนคติ	F = 1.383
	P-value = 0.215
พฤติกรรม	F = 1.137
	P-value = 0.342
ความต้องการ	F = 1.193
	P-value = 0.309

จากตารางที่ 4.14 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง จำแนกตามอาชีพ พบว่า ไม่มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะเลง จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะเลง จังหวัดระยองที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะเลง จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติการทดสอบของการรับรู้ข้อมูล ทักษะคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านแกัริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านแกัริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง	ค่าสถิติ
การรับรู้ข้อมูล	F = 3.408 P-value = 0.010*
ทัศนคติ	F = 1.719 P-value = 0.148
พฤติกรรม	F = 1.472 P-value = 0.213
ความต้องการ	F = 1.299 P-value = 0.272

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการรับรู้ข้อมูล ทักษะคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านแกัริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า การรับรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านแกัริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อมีการปฏิเสธสมมติฐานหลัก จึงต้องมีการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ว่ามีคู่ใดบ้างที่มีค่าแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว และการรับรู้ ทักษะคติ มีผลต่อความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลาง จังหวัดระยอง

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ ทักษะคติ และ พฤติกรรมกับความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลาง จังหวัดระยอง ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยวิธี Stepwise ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ มีดังนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่ การรับรู้ (X_1) ทักษะคติ (X_2) และ พฤติกรรม (X_3)

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการ (Y) ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.17 สัมประสิทธิ์การถดถอย และค่า R Square ของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของการรับรู้ ทักษะคติ และ พฤติกรรมกับความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลาง จังหวัดระยอง โดยวิธี Stepwise

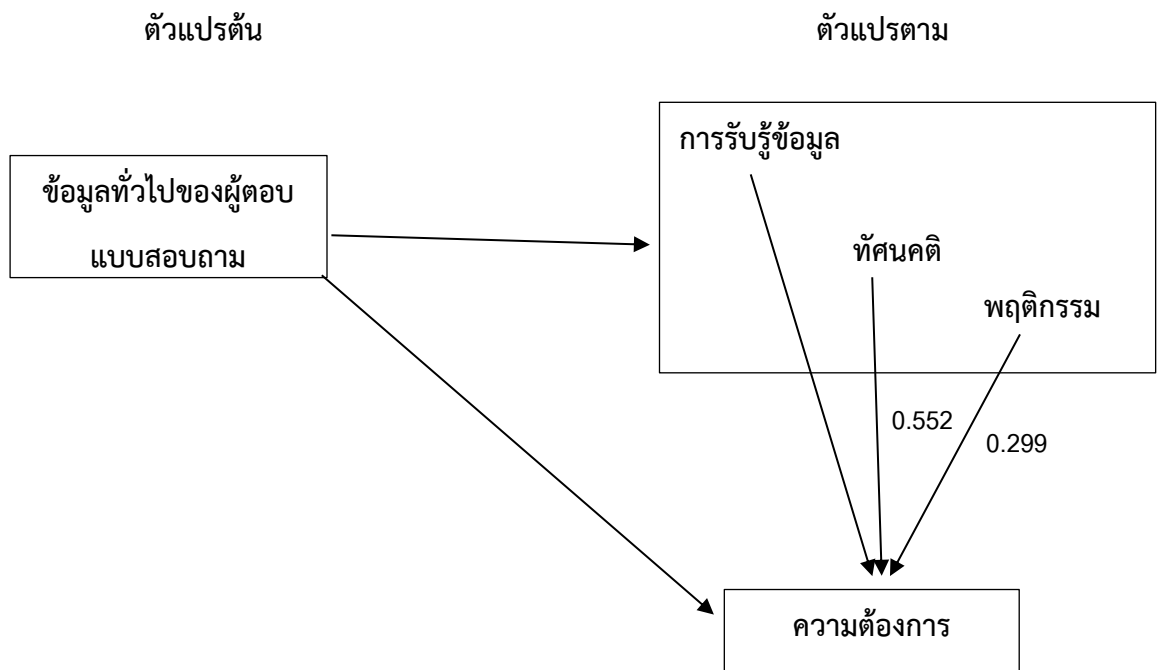
ตัวแปร	สัมประสิทธิ์การถดถอย	สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน	t	Sig.
(Constant)	0.574	-		
X_2	0.536	0.552	9.333	≈0.000*
X_3	0.342	0.299	5.060	≈0.000*
R Square	: 0.585			
Adjusted R Square	: 0.580			
Std.Error of the Estimate	: 0.424			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ทักษะคนติ และ พฤติกรรม อธิบายความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ทัศนศึกษา ชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง ได้ 58.50% โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณเท่ากับ 0.424 ซึ่งสามารถแสดงเป็นสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y = 0.574 + 0.536X_2 + 0.342X_3$$

สามารถเขียนตัวแบบ (Model) ที่ได้จากผลการวิจัยพร้อมสัมประสิทธิ์ถดถอยพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐานดังนี้

ภาพที่ 1 ตัวแบบ (Model) ที่ได้จากผลการวิจัยพร้อมสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ด้านการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเพื่อส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน คือ การตัดงานที่ไม่จำเป็นทิ้งเป็นขั้นตอนสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและลดการสูญเสียเวลาในการทำงาน และการสร้างคู่มือการทำงานเป็นขั้นตอนสำคัญในการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานและเพิ่มความเข้าใจในการทำงานของทีมหรือบุคลากร

2. ด้านการร่วมพัฒนาชุมชนและสังคมเพื่อส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงาน คือ สร้างความรับผิดชอบและให้ความช่วยเหลือ อย่างเหมาะสมต่อสังคมและชุมชน โดยให้ความสำคัญกับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นตามบริเวณนั้น ๆ ดำเนินกิจกรรม หรือมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างสรรค์สังคมและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับองค์กร ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อประสานความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืนปลูกฝังจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนให้กับพนักงานทุกระดับ

3. ด้านความรับผิดชอบต่อส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงาน คือ ให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย เตรียมความพร้อมอยู่เสมอมีแผนรองรับหากมีความผิดพลาดเกิดขึ้น และทำลิสต์หรือรายการความรับผิดชอบต่อ เพื่อติดตามและป้องกันการลืม

6. สรุปผลการวิจัย

ประเด็นจากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถอธิบายได้ดังนี้ เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.14 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่อายุ 40 – 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.52 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 57.46 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 34.81 และอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่รายได้เฉลี่ย 20,001 – 30,000 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 29.28

ส่วนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลาง จังหวัดระยอง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.582 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่ารับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ Website / YouTube / Line / Facebook / Twitter มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.86 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง เช่น แผ่นพับ / หนังสือพิมพ์/ โปสเตอร์/ วารสาร/ Infographic มีค่าเฉลี่ย 3.33 อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 3 ทศนคติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลาง จังหวัดระยอง มีค่าเฉลี่ยรวม 4.025 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่าท่านเห็นความสำคัญของประวัติศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรมจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.12 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือท่านได้รับรู้

ประวัติ เรื่องราว วิถีชีวิตต่าง ๆ ใน อดีตจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.91 อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.878 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่าท่านมักจะท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในวันหยุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.08 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือบุคคลรอบข้างมีส่วนช่วยในการตัดสินใจเดินทาง ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.74 อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 5 ความต้องการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง มีค่าเฉลี่ยรวม 4.059 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่าการเดินทางที่สะดวก จึงอยากเดินทางท่องเที่ยว และการถ่ายภาพไว้แสดงในสื่อสังคมออนไลน์ ให้ได้รับทราบ จึงอยากท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน คือ 4.14 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จึงอยากท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.98 อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไปที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน สามารถเขียนสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 เพศชายและเพศหญิงจะมีการรับรู้ข้อมูล ทศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน พบว่า การรับรู้ข้อมูลเพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ทศนคติ พฤติกรรม และความต้องการเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย แต่ไม่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทศนคติ พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน พบว่า ไม่มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทักษะคิด พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน พบว่า ทักษะคิดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อมีการปฏิเสธสมมติฐานหลัก จึงต้องมีการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ว่ามีคู่ใดบ้างที่มีค่าแตกต่างกัน พบว่าระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.4 อาชีพที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทักษะคิด พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน พบว่า ไม่มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูล ทักษะคิด พฤติกรรม และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน พบว่า การรับรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อมีการปฏิเสธสมมติฐานหลัก จึงต้องมีการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ว่ามีคู่ใดบ้างที่มีค่าแตกต่างกัน พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 40,000 บาทมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท, 20,001 – 30,000 บาท และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาทมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว และการรับรู้ ทักษะคิด มีผลต่อความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง พบว่า ทักษะคิด และ พฤติกรรม อธิบายความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง ได้ 58.50%

โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณเท่ากับ 0.424 ซึ่งสามารถแสดงเป็นสมการถดถอย
ได้ดังนี้ $Y = 0.574 + 0.536X_2 + 0.342X_3$

7. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยว และการรับรู้ทัศนคติ ที่มีผลต่อความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลาง จังหวัดระยอง พบประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

ผลการศึกษารับรู้ทัศนคติ พฤติกรรม และความต้องการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลาง จังหวัดระยอง พบว่าอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิไลวรรณ สว่างแก้ว (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลภาพลักษณ์การท่องเที่ยว องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว และแรงจูงใจที่ส่งผลต่อความต้องการเลือกท่องเที่ยวตลาดน้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษาตลาดน้ำคลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่านักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของตลาดน้ำคลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต อยู่ในระดับมาก สำหรับการรับรู้ถึงองค์ประกอบ แหล่งท่องเที่ยวของตลาดน้ำโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาเพศ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลาง จังหวัดระยองที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี การรับรู้ข้อมูล ที่กล่าวไว้ว่า การตอบสนองของผู้บริโภคจะขึ้นอยู่กับการรับรู้ (Consumer reaction based on perception) ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะมีการตอบสนองต่อตัวกระตุ้นแตกต่างกัน อันเนื่องมาจากการรับรู้ ของบุคคลแต่ละคน พื้นเพทางวัฒนธรรม ประสบการณ์ในอดีต และแรงจูงใจของบุคคล จะทำให้เกิดการรับรู้ของบุคคลที่มีต่อตัวกระตุ้นแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ถึงแม้ว่าความรู้สึกของบุคคลทุกคนจะเกิดขึ้นเหมือนกัน คือมีความรู้สึกจากการรับรู้ แต่การตอบสนองต่อความรู้สึกที่เกิดขึ้นของบุคคลจะมีการตีความหมายได้ต่างกัน ทำให้การรับรู้ของบุคคลที่ได้ออกมาต่างกัน และการรับรู้ที่ต่างกันมีผลทำให้พฤติกรรมผู้บริโภคแตกต่างกันไปด้วย

ผลการศึกษาระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี ด้านทัศนคติ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เราสามารถเข้าใจในพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี คุณลักษณะที่สำคัญของทัศนคติแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะ โดย 1 ในนั้นกล่าวถึง ลักษณะที่ 1 วัตถุ หรือสิ่งที่มีผลต่อทัศนคติ (Attitude Objects) ทัศนคติเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Attitude Objects) อาจหมายถึงบุคคล (Person) และพฤติกรรม (Behavior) นอกจากนี้สิ่งที่มีผลต่อทัศนคติ (Attitude Object) อาจเป็นสิ่งเดียว คนเดียว เรื่องเดียว ประเด็นเดียว พฤติกรรมเดียว หรือหลายสิ่ง (Collection of Items) และจะมีลักษณะเฉพาะ (Specific) หรือเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป (General) ก็ได้

8. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การรับรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง ทำการศึกษาจำนวน 7 ข้อคำถาม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาลงไปในแต่ละข้อคำถามพบว่า เกือบทุกข้อคำถามค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้น รับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง เช่น แผ่นพับ / หนังสือพิมพ์/ โปสเตอร์/ วารสาร/ Infographic ที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องต้องนำผลการศึกษานี้ไปปรับปรุง เพื่อให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเดียวกันกับภาพรวม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดผลดีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในชุมชนบ้านเก่าริมน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง ในระยะสั้น ควรประชาสัมพันธ์ในช่องทางที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด นั่นคือรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ Website / YouTube / Line / Facebook / Twitter เพื่อให้ข่าวสารถึงมีประชาชนได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

1. ไปเที่ยวมาแล้วยังประทับใจอยู่เสมอ
2. รักษาความสะอาด
3. อยากให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยซัพพอร์ทชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวทุกๆจังหวัด
4. อยากให้ทำให้จริงจัง
5. อยากให้นักท่องเที่ยวชาวไทย มาเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกันเยอะๆ เพราะมีสิ่งการเรียนรู้มากมายที่เราไม่รู้มาก่อน และได้สาระ ความรู้ เพื่อนำไปใช้ในชุมชนต่อไปได้

6. อยากให้สม่ำเสมอไม่ใช่แต่วันแรกๆ

สำหรับการศึกษาค้างต่อไป ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. การศึกษาค้างนี้ทำการศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งเป็นที่น่าสนใจว่า หากทำการศึกษาในส่วนของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จะให้ผลการศึกษาที่เหมือนกันหรือไม่ อีกทั้งยังสามารถเปรียบเทียบได้ว่าจะมีความแตกต่างกันหรือไม่
2. ควรทำการศึกษาในมุมมองกลับกัน เช่น กลุ่มนักท่องเที่ยว ที่ชาวบ้านชุมชนบ้านเก่า รินน้ำประแส ต้องการให้เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อให้ตอบโจทย์กับชาวบ้านในพื้นที่ มากกว่าที่จะประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวที่ไม่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ไม่ตอบโจทย์ชาวบ้านในพื้นที่

9. บรรณานุกรม / เอกสารอ้างอิง

วิไลวรรณ สว่างแก้ว. (2561). *อิทธิพลภาพลักษณ์การท่องเที่ยว องค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว และ*

แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวตลาดน้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา

ตลาดน้ำคลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ. การค้นคว้าอิสระ

ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ศิรณดา มั่นคงพรวิเชียร. (2561). *การรับรู้ข้อมูล แรงจูงใจ ความไว้วางใจ ที่ส่งผลต่อการแชร์โฆษณาบน*

โซเชียลมีเดีย. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

10. คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอกราบพระคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.ธัญปวีณ์ รัตน์พงศ์พร คณะครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ปรับปรุง แก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำวิจัยตั้งแต่ต้นตลอดจนเสร็จสมบูรณ์ และขอโน้มรำลึกถึง พระคุณบิดามารดาที่ได้ส่งเสริมสนับสนุน และให้กำลังใจเป็นอย่างดีจากครอบครัว ตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่นหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกท่าน

คุณประโยชน์ใดที่ได้จากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่านและขอขอบพระคุณผู้ที่เป็นเจ้าของแนวคิด และทฤษฎีต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ งานวิจัย วารสาร และบทความที่ผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิงในการทำวิจัยฉบับนี้ไว้